

Sygn. akt IV Ua 18/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Zalasiński
Sędziowie:	SSO Jacek Witkowski (spr.) SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant:	sekr.sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 31 marca 2014r. sygn. akt IV U 231/12

oddala apelację.

Sygn. akt IV Ua 18/14

UZASADNIENIE

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu K. M. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej. W ocenie organu rentowego zdarzenie nastąpiło w drodze do pracy, a tylko wypadek zaistniały podczas wykonywania czynności związanych z działalnością gospodarczą mógłby stanowić wypadek przy pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony K. M. wskazał, że w karcie wypadku Nr (...) uznano zdarzenie za wypadek przy pracy. Wypadek, któremu uległ, był związany z dojazdem do klientki w celu podpisania umowy na wykonanie usługi wyrównania wjazdu do garażu. Aby takie czynności wykonać należy dojechać do miejsca zlecniodawcy w celu dokonania obmiaru i zakresu prac i czynności, sprecyzowania kosztów i terminów realizacji.

Wykonanie takich zwykłych czynności jest wprost powiązane z zakresem prowadzonej działalności gospodarczej. Tym samym dojazd do klienta jest czynnością wykonywaną przy pracy.

Wyrokiem z 31 marca 2014r. Sąd Rejonowy w Siedlcach zaskarżoną decyzję zmienił w ten sposób, że przyznał K. M. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej w kwocie 6.800 zł, co odpowiada 10% uszczerbkowi na zdrowiu i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz K. M. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy rozstrzygnięcie swoje oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

K. M. prowadził działalność gospodarczą razem z R. D. w zakresie wszelkiego rodzaju robót ziemnych za pomocą ciężkiego sprzętu. Zamierzali zawrzeć umowę z A. D. zamieszkałą w S. na wyrównanie wjazdu do garażu.

12 czerwca 2010r. K. M. i R. D. motocyklami pojechali do A. D., aby omówić szczegóły zlecenia i obejrzyć pracę, jaką mieli wykonać, a także doradzić klientce kupno kostki brukowej i zrobić jej wycenę. K. M. jechał jako pierwszy, a R. D. za nim. W pewnym momencie pojazdy jadące przed nimi zaczęły ostro hamować. K. M. także zahamował i aby uniknąć zderzenia, położył motocykl na prawą stronę, który przycisnął jego prawą nogę do asfaltu.

W wyniku tego zdarzenia K. M. doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 %.

Zdaniem Sądu Rejonowego czynność w postaci wyjazdu do klientki w celu dokonania wyceny robót mających być później wykonywanymi pozostawała w normalnym, funkcjonalnym związku przyczynowym z działalnością gospodarczą prowadzoną przez ubezpieczonego i jego współnika. Miała bowiem zaowocować przyjęciem do wykonania pracy świadczonej przez nich. Zatem uraz doznany przez ubezpieczonego podczas dojazdu na przedmiotowe spotkanie nastąpił podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany Oddział ZUS, który zaskarżył wyrok w całości zarzucając:

- naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie tego przepisu oraz przyjęcie, że zdarzenie jakiemu uległ ubezpieczony K. M. w dniu 12 czerwca 2010r. odpowiada definicji wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej;

Naruszenie prawa materialnego, tj. art. 57b ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) poprzez niezastosowanie tego przepisu.

W konkluzji skarżący organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania. W uzasadnieniu apelacji pełnomocnik organu rentowego twierdził, że tylko wypadek zaistniały podczas wykonywania przez ubezpieczonego czynności typowych dla prowadzonej działalności gospodarczej mógłby stanowić wypadek przy prowadzeniu działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy wypadkowej. Zdaniem organu rentowego w dniu 12 czerwca 2010r. K. M. nie wykonywał czynności typowych dla prowadzonej działalności gospodarczej, ale udawał się na miejsce, w którym miał je podjąć.

W odpowiedzi na apelację ubezpieczony wniósł o oddalenie apelacji organu rentowego i zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał na wyrok Sądu Najwyższego z 8 czerwca 2010r., sygn. akt II UK 407/09. W wyroku tym Sąd stwierdził, że wypadek w czasie dojazdu do siedziby kontrahenta, w celu wykonania zawartej z nim umowy, jest wykonywaniem zwykłych czynności związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą i ma cechy wypadku przy wykonywaniu tej działalności pozarolniczej.

Apelacja jest niezasadna i jako taka na uwzględnienie nie zasługuje.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie. Logicznie uzasadnił swoje stanowisko. Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i ocenę prawną Sądu I instancji, zatem nie zachodzi konieczność ich powtarzania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 08.10.1998r. II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60). Odnosząc się do zarzutów apelacji podnieść należy, że w żaden sposób nie podważają one prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji i stanowią jedynie polemikę z rozstrzygnięciem Sądu.

Sąd Rejonowy trafnie przyjął, że czynności, przy których ubezpieczony uległ wypadkowi były zwykłymi czynnościami związanymi z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. K. M. udawał się bowiem do klientki, aby omówić szczegóły zlecenia i obejrzeć pracę, jaka miała być wykonana oraz doradzić klientce kupno kostki brukowej i zrobić jej wycenę.

W ocenie Sądu Okręgowego nie można zdarzenia z dnia 12 czerwca 2010r. zakwalifikować jako wypadek w drodze do pracy. Sąd Okręgowy podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2010r. sygn. akt II UK 407/09, zgodnie z którym wypadek w czasie dojazdu do siedziby kontrahenta, w celu wykonania zawartej z nim umowy, jest wykonywaniem zwykłych czynności związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą i ma cechy wypadku przy wykonywaniu tej działalności pozarolniczej. Zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie zachodzi analogiczna sytuacja.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc orzekł o oddaleniu apelacji.